

14.

ACC. N:R M. 16629: 1-17.

Landskap: *Skåne*Upptecknare: *Carl-Gustav Nilsson*

X Härad:

Berättare: *Carl Nielsen Andersson*Socken: *Eslov*Berättarens yrke: *f. d. byggmästare*Uppteckningsår: ¹⁹⁶⁵-1966Född år 1881 i *Asmundstorps m.*X sid. 1-3 fr. *Asmundstorps m.*
*Rönnebergs hd. m. fl. s. 2**Stadstraditioner. s. 1-17*FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND*LU F 126*
a - o

Skriv endast på denna sida.

16629:1.

ACC. N:R

M. 126 A

Hans far var lantbrukare. Hade egen gård på tre olika ställen, först i Asmundtorp, sedan i Höxeröds socken, och slutligen i Höörs socken. Han har berättat det mesta om lantbruket. På 1880-talet arbetade från kl 6 till ungefär halv 8, sedan på slutet av 1800-talet och början på 1900-talet från 6 till 6. Man arbetade bara så länge det var ljus. Arbetet pågick hela året, man fick ingen semester. På sommaren, vår, och höst var det arbete på åkrarna, Vintern ägnade man till att reparera de verktyg som man själv kunde göra vid, mera enkla saker. Hans far fick själv hålla sig med redskap. Man fick ingen direkt lön, man levde på gårdens gröder, och det räckte bra till att leva bra på. Man hade bara höstagille, för alla som deltagit under arbetet på gården. På gillet hade man lite mer mat och dryck än vanligt, och naturligtvis spel och dans. Man drack huvudsakligen brännvin, inte så mycket. Familjemedlemmarna umgicks man mest med. På den tiden fanns det ingen arbetsgivareförening. Hans far hade inget extra arbete. Modern hade inget arbete utom hemmet. Hon skötte hemmet bra. Vid städning hade modern hjälp av tjämare och döttrar. Alla syskonen var hemma. Hon var mycket intresserad av hemmet. De hade inget förvärvsarbete, utan barnen arbetade hemma på gården. Man passade djuren, deltog i det mesta som rörde lantarbetet. I många fall mycket tungt arbete.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16629:2.

ACC. N:R M. 126 B

Högs eröd

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Carl Niehlen bodde i Asmundterp till han var tio år, i Högeröd till han var sexton år, sedan bodde han i Höör till han var tjugo år. därefter flyttade han själv till Eslöv. I Asmundterp var huset (böningslänga), korsvirkeshus med halmtak. 1 plan med vind, vinden var inte inredd. I huset bodde sju barn och föräldrarna. Det var en stor länga och man utnyttjade inte all platsen. En del var liksom sommarstuga, där kunde man inte elda. Rummen var två stora och tre mindre. Byggherren okänd, huset var nog hundra år gammalt när Herr Niehlen bodde där, det var en gammal prästgård. Det gjordes inga reparationer i böningslängan. Hans far trodde det skulle bli bättre med jordbruket om de flyttade. Det var en aredegård, herr Niehlen vet inte hur mycket man betalade i arende, men troligen hur gröderna växte. Förhållandet till prästen var gott, det var han som arederade ut gården. Storstugan (där man var för det mesta), sommarstugan (som bara användes på sommaren och då som finrum, man kunde inte elda där) Och tre kamrar (somliga sov man i). Det utfördes många arbeten i storstugan man kardade, varpade, spann, vävde, sydde och stickade. Hästerna togs emot i vintertid i storstugan och i sommartid i sommarstugan. Ett särskilt finrum var sommarstugan, där barnen inte fick vistas, utan vid speciella tillfällen. Barnen var mest i kamrarna och storstugan. De flesta sov i storstugan och några i kamrarna. Spädbarnen låg i vaggan i storstuga n. Var de oroliga fick de ligga i kamrarna. Föräldrarna var nöjda med bestaden. Det var inga pretentioner på den tiden. Det var ingen som klagade på bestaden. I sommarstugan stod ett hörnskåp, ett stort bord, ett linneskåp, och några enklare stolar. Storstugan: långbord med lösa bänkar, två sängar, soffa av trä, och enklare stolar. I kamrarna: en soffa, ett bord och trästolar.

16629:3.
ACC. N:R M. 426B

Det fanns en fin byrå med fanér, som fått i bröllopsgåva av moderns föräldrar och de andra möblerna hade troligen köpts. På väggarna i storstugan fanns tapeter och en del enklare tavlor. Trägolv, inga mattor. Bara i sommarstugan fanns det hemmavävda trasmattor. I storstugan strödde man sand på golvet efter städningen, det skulle vara fint lada man eneris över. Man gjorde så därför att när det var vått ute, så bytte man inte skor när man gick in. Det var likadant hos andra, som han kände. Det var vanligt överallt med sådana möbler, som fanns i hemmet, stannade den var inte högre då. De vanligaste sängkläderna var "fjärdynor" (ankfjädrar), Hemmagjorda linnelakan, örngott, halm för värmens skull, och madrasser i sofforna. Bestaden uppvärmdes av en stor kamin i storstugan. En kammare hade värme. Köksspisen var en spishäll, man eldade på galler med öppen låga och askan rann ut genom gallren. Det var primitivt. Belysningen bestod av fetogenlampa och talgljus, som man själv stöpte. Inga speciella regler om hur länge det fick vara tända hemma hos herr Niehlén. Något tidigare fick de inte ha tända efter tredje torsdagen i Ther (marsmånad), det har hans mor berättat.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R M. 16629:4
126 e.

DETTA behandlar herr Niehléns liv från 1901 till 1910, eftersom han dessförinnan hade bott på olika lantgårdar i Skåne.

Herr Niehlén erinrar sig den dagliga kosten såhär: Frukost: mjölk, havregröt, kaffe och smörgås. Stekta potatis, fläsk, kaffe och smörgås. Stuvad, potatis, sallt sill, kaffe och smörgås. Söndag: ägg.

Middag: Kålsoppa. Ärtsoppa. Bruna bönor och fläsk. Ibland kalepps och potatis.

Efterrätt (alltid) och mjölk. Söndag: Stek, potatis, efterrätt och mjölk.

Eftermiddagskaffe: alla dagar + kakor.

Kvällsmat: ~~X~~ Stekta ägg, potatis. Äggakaga med fläsk. pannekaker med sylt.

Potatis, sallt sill och mjölk.

Hästkött eller inälvsmat äts inte hemma hos herr Niehlén. Man använde olika sorters fisk, sill (färsk, saltad), torsk, stenbit, helleflundra och spättor. Hemma hos herr Niehlén åt man även makrill och ål. Man åt mycket lite grönsaker. Apelsiner, äpplen, bananer och vinaruber äts. Det mesta av sina varor köpte de på torget, såsom kött, fisk, grönsaker och frukt. Färdiglagad mat förekom ej. Hos herr Niehlén bakade man fint bröd och kakor, mörkt bröd köptes. Man bakade i stekugn, men inte riktigt bakugn. Slakt förekom inte i herr Niehlén. I krigstid (första världskriget) hade man höns och kaniner för eget bruk. De fanns i trädgården i en uthusbyggnad. Hönsen fick maträster och säd, kaninerna fick grönt" och säd. Herr Niehlén hade trädgård till huset. Koloni fanns inte. Man kokte maten lika ofta som man stekte den. Hushållsredskapen var bla. stekjärn, väffeljärn med dubbelhandtag, kokkärl, knivar, gafflar och skedar. Man hade kaffekvarn hemma och under krigstiden malde man rostade sockerbeter, rostad råg istället för kaffe. Man konserverade ägg, bär, kokte saft och saltade sill. Man kokte lika delar bär och socker till saft. Till gelé använde man mera socker. Vid konservering hade man en stor gryta full med vatten, sedan stoppade man grytan full med flaskor, som innehöll bär. Därefter stoppade man hö kring flaskorna så att de skulle stå bättre. Sedan skulle detta koka en viss tid och därefter korkade man flaskorna och hartsade korken, så att det skulle vara tätt. Man förvarade födan i källaren. Man skaffade sig vinterförråd av rotfrukter: potatis och morötter (kunde endast förvaras en viss tid)? I krigstid använde man rovor. Under krigstiden fanns det inte så gott om föda, men man svält inte hos herr Niehlén. Då man hade lång arbetstid på landet, hade man frukost kl. 6 på morgonen, lillmiddag kl. 9, middag kl. 12, eftermiddagskaffe kl. $\frac{1}{2}$ 2, Märftan kl. $\frac{1}{2}$ 5 och kvällsmat kl.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R

M.

16629:5.

~~726~~

Alla familjemedlemmarna åt på en gång. När herr Niehlén arbetade hade han frukost med sig, som bestod av smörgås och kaffe. På vardagarna åt man köket och på söndagarna i ett matrum. Man satt alltid på samma platser och åt. Vaxduken, som kom i bruk omkring 1900, användes på vardagarna och på söndagarna användes en fin linneduk. Genomgående användes porslinsfat till uppläggningsfat och besticken var gjorda av järn. Besticken förvarades i köksbordets låda. Faten förvarades i skafferi och porslinsskåp. Det fanns även en finare porslinservis och bestick av nysilver. Servisen var köpt, fast några tallrikar, ofat och två finare bestick var ärvda. Bjudningar förekom mera sällan och då bara för släkten. Vid dessa tillfällen serverades vanligen stek, höns, anka eller gås. Kaffe- bjudningar förekom speciellt vid födelsedagar och då hade man hembakat bröd. Varken sprit, vin eller öl serverades. Herr Niehlén är godtemplare sedan 64 år tillbaka.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R M. 16629:6.
426 d

Herr Niehlen sade att man hade hemmavävda tyger. Vadmans ull, stickull, spans till garn, som det sedan vävdes tyger av. Spann lin och bomull, gåsögon, som de hade till vardagskläder. Far hade frack och bonjour, av kläde. Kläderna syddes hemma av hemskräddaren, tyget gjordes hemma. Klädet köptes färdigt. Det anlätades skräddare för ändring av kläder. Symaskin fanns hemma. Skorna som herr Niehlen använde hade lädersula och var s.k. känga, dessa användes både vinter som sommar. Man kunde köpa skor färdiga i affär, men oftast beställde herr Niehlen skorna hos hantverkarna. Skomakarna sulade skorna. Herr Niehlén använde keps i vardagslag, och hatt på sön- och helgdagar. Det uppväxande släktet hade alltid hatt, medande gamla hade schalet. Några särskilda yrkesdräkter fanns inte. Män och kvinnor i herr Niehléns samhällsgrupp var klädda på samma sätt. Det var bara de välställda bergarna som hade finare kläder än andra. Kyrksamma och icke kyrksamma klädde sig på samma sätt. Alla gick i kyrkan. Det fanns inget särskilt avvikande i klädedräkten hos frireligiösa eller personer med någon viss politisk inriktning. Det fanns inget ungdomsmode.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R M. 16629:2.
126 e

Herr Niehlen kallade sina föräldrar mor och far. När han talade med kamrater sade han mor och far. Herr Niehlen bodde tillsammans med sin mor och två syskon Mor uppfostrade barnen. När Herr Niehlén bodde på landet förekom åga i ringa mån, och då när någon av syskonen var otroligt stygga vid någon av de andra barnen i familjen, då kom riset fram. Man brukade inte skrämman barnen med polisen eller något annat.

På Kvällarna brukade man läsa böcker och tidningar, och alla var hemma. DE pratade mycket i herr Niehlens hem, alla pratade med varandra. På vardagarna gick alla till sängs vid 9-tiden. På lör- och söndagar kom de andra familjemedlemmarna hem, och då förekom det något sällskapsspel. Familjen hade inga släktingar i staden, men väl på landet. Dessa bodde i Stora Harrie, Särslöv, Södra Möringe, Tågarp mfl. Familjen brukade besöka sina släktingar och de dem. Det var mest på högtider såsom födelsedagar och jul. Besöken var på en eftermiddag. Ibland förekom det att någon släkting bodde hos dem, och någon ersättning togs inte.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16629:8.

ACC. N:R M. 126 f

Tiden 1901-1910 i Eslöv.

Hans mor hade umgänge utan för familjen. Hans mor och hennes vänninor brukade träffas hos herr Niehlén eller hos någon vänninna. Det var de människor som bodde i huset som hans mor umgicks med. Men de umgicks inte så mycke då som nu. Man träffades under kafferep. Familjen deltog inte i några större fester utanför hemmet. Man deltog på utflykter till Skäraliå och Ljungbyhed. Det var mest familjeutflykter, och fortskaffningsmedlet var tåg. Familjemedlemmarna brukade gå på bio. Gick någon enstaka gång på teater, aldrig på konsert. När cirkusen kom till staden gick man på den. Man gick inte på offentliga dansställen, men man gick i Folketspark. Herr Niehlen hade lärt sig att åka skridsko, Ock man åkte på Trollsjön eller Långakårr. Gångbildningar förefom inte. Tidvis förekom det slagsmål under hans skolgång.

Det hände inte att ungdomarna ordnade danstillställningar själva. Herr Niehlén ock hans kamrater var bara ute och dansade på sommaren i Folketspark och Ekenäs.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16629:9.

ACC. N:R M. ~~G-126.~~

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Man förrättade dep hemma gudmer och faddrar förekom inte, och man var inte högtidsklädd. Herr Niehléns son konfirmerades i Eslövs kyrka. Vid denna högtid var man finklädd, middag och kaffe efteråt och gåvor förekom. Herr Niehlén besökte sin sons skolavslutningar och man var då vanligt klädd.

Herr Niehlén har inte varit förlevad och hans bekantar hade bara en ring i guld. Lysning förekom ~~ka~~ och bara de närmaste var med på middagen och man var vanligt klädd. Svensxa förekom inte, brölloppet hölls hemma och bruden hade två och brudgummen en ring i guld. Silverbröllop och guldbröllop firades inte.

Det rum, där någon stöd lik kläddes inte med lakan. Släkt och vänner tog farväl av den döde i hemmet. Utanför den dödes hus strödde man smått hackat gfanris. Man var högtidsklädd och begravningsfölje förekom och på g graven hade man blommor och kransar. Efteråt hölls begravningsmiddag. Annenser i tidningarna förekom också.

Av namnsdag och födelsedag, ~~läde~~^{lade} man störst vikt vid födelsedagen. Någon gång kom det gratulation med vykort och telegram. Vid jämna födelsedagar t.ex. 50-årsdagar firades mera med fester. Man firade inte alls namnsda-garna.

16629:10.

ACC. N:R M. 126 H

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Alla va-kade in det nya året i herr Niehléns familj. Trettöndehelgen firades hos herr Niehlén, stjärngossar förekom ej.

Fastlagen firades ej hemma hos herr N, men han gick på fastlagsdanser och gillan på restauranger. ^{LINSE} ^{FRÄCKEN} Det var endast barnen, som klädde ut sig och lekte kärringar och häxor. Ingen speciell klädsel på långfredagen. På den tiden, då herr N, fortfarande var liten, fick pigor och drängar på gården samt barnen ^{var sitt} ~~sin~~ halvt kilo ägg att dispenserera för sig själva. Man målade ägg hemma hos herr N., men ägglekar förekom inte. Valbergseldar förekom. Bara skolbarnen hade majsjungning. Demonstrationståg förekom första maj. Något riktigt strög fanns inte. Under pingsten klädde man hemmet med grönt och företog utflykter främst till Nackarpsdalen.

Vid midsommar fanns ingen majstång på gården, men väl vid trollesjön. Midsommareldar fanns runt omkring staden. Märten Gås firades med mycken och god mat, då i huvudsak gås, rödkål, grönsaker och risgrynsgröt.

Vi advent förekom ljus och adventstjärna i hemmet. Man hade ingen Lucia hemma, ~~men~~ men väl hembakta lussekatter. Lucia förekom på stan och i skolorna.

Alla förberedelser till julen gjordes hemma. Affärerna hade juls skyltning och en orkester blåste in julen på torget eller framför rådhuset. Både jultönte och julklappsutdelning förekom hemma hos herr N. Man hade en vacker julgran. Maten var mycket god och man åt litet mera än annars, men man hade inget dopp i gryta.

ACC. N:R M. 16629://
126-I

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Läkare anlätades vid svårare fall hos herr N.s familj. Herr N. anlätade läkare Kulnef, som hade sin praktik vid Maltes café snett emot stationen på Storgatan. När herr N. bodde på landet anlätades Åsumspågen, han bodde i Åsum. För alla slag av åkommer anlätades han, och patienten skulle ha ett kläde eller halsduk närmast kroppen och då skulle Åsumspågen klara av sjukdomen. Många var mycket belåtna med honom. Han kunde även skriva ut medicinen på apotek, men det var sådant som man själv kunde blanda ihop. Om någon sjuk fanns i hemmet, sköttes han ha -n av modern. Febertermometer fanns. Lunginflammation var en svår sjukdom, och patienten fick passas väl. Sjukhus anlätades på läkares begäran, men det var inte så populärt. Herr N. sade, att man lika gärna kunde ligga hemma och dö. Förlossning skedde hemma med hjälp av barnmorska. Modern fick ligga några dagar efter förlossningen. Barnen ammades till de var årsgamla.

Hemma hos herr N. fanns inga badmöjligheter. Man besökte varmbadhus vid vissa tillfällen. Möss fanns i källaren och man satte ut musfällor. Lopper förekom, men om renligheten ökades, så försvann de. Man småstädade litet varje dag och storstädning vid högtider. Man tvättade i tvättstuga. En gång i veckan tvättade man småtvätt och en gång i månaden hade man stortvätt. Såpa och soda användes såväl vid tvättning som städning.

16629:12.

ACC. N:R M. ~~126 J~~

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Socialvården kallades förr fattigvård. De, som fick hjälp var skyldiga att återbetala den. De familjer, som skötte sig fick pengar, men de, som var slarviga fick det in natura t.ex. i familjer där gubben söp. Hjälpen var många gånger tillfällig, andra gånger längre, och man fick den endast i nödläge. Hjälpen var i minsta laget. Kyrkliga föreningargav vid julen hjälp i form av mat och kläder. Jultomtarna, en hjälpförening, bidrog med kläder, i huvudsak vid juletid, till fattiga och barnrika familjer. Denna sort av hjälpverksamhet var mycket uppskattad. Gamla fick bränsle och mat till jul av kyrkliga föreningar. Barnen fick dra försorg för föräldrarna i den mån de kunde. Kommunen krävde pengar av barnen för försorg av föräldrarna om det fanns tillgångar. De hem som fanns kallade-s fattighus eller fattiggård, dessa var inte så bra, och man fick endast nödterftig hjälp där. Det var en fasa att komma på fattighus. De gamla drog sig fram på eget arbete så långt de kunde med hjälp av olika sorters arbete. Förtjänsten var mycket dålig, och de kunde få litet hjälp av kommunen då de hade litet arbete själva.

Vid lågvarig sjukdom kunde man få hjälp (i vissa fall) av arbetsgivaren. T.ex. vid en industri, kunde de få litet pension efter lågvarig tjänst. Man fick ingen hjälp av samhället, men de, som hade frivillig sjukkasse kunde få ersättning för sjukdom ca. 10 kr i veckan år 1910.

16629:13.

ACC. N:R M. 426-K

n Vissa hushåll slöt sig samman och inköpte varor. De sålde billigare till sina medlemmar. Järnvägsmännen i Eslöv hade en sådan förening. Samtidigt började de kooperativa föreningarna, och där fick medlemmarna återbäring. Det förekom att två stycken personer hade tidningen ihop, men inte hemma hos herr N. Herr N. var med i en kooperativ förening. De kooperativa föreningarna hade lägre pris än de privata affärsrörelserna. De andra fick förlja det pris, som föreningarna ~~sax~~ satte. Det fanns sjuk och begravningskassor, de sk. Hundramanna-föreningarna, och de kallades så därför att det inte fick vara mera än hundra medlemmar. Herr N.s fader var med i en begravningskassa. Inställningen till sjuk- och begravningskassorna var god. Herr N. tyckte om fackföreningen, men många tvingades in i fackföreningen, för de insåg inte att den var bra. Herr N.s inställning till fackföreningen har alltid varit god.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16629:14

ACC. N:R M. n 126-E

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Herr Niehlén läste mest Arbetet och Mellersta Skåne. Herr N. tillhörde socialdemokraterna, och han tyckte, att de andra partierna var alltför konservativa och inte reformvänliga. Herr N. var med och organiserade demonstrationer. Han var organiserad träarbetare, och det hörde till, att man slöt till vid 1:a maj demonstrationerna. Motståndare till demonstrationerna fanns inte inom arbetarklassen. Det fanns inga större motsättningar mellan de som ~~hörde~~ röstade på andra partier i herr N. grannskap. Det fanns motsättningar inom släkten. Många tillhörde andra partier. Det fanns inga motsättningar, i politiska frågor, inom arbetarklassen i Eslöv. Föredrag hölls, besök i hemmen förekom, affischer och valsedlar delades ut i hemmet innan valet. Herr N. gick på soc. dem. möten. Motviljan mot soc. dem. och kommunister visades inte riktigt öppet, men det fanns personer som försökte "pricka" andra personer för att de tillhörde arbetarpartiet och kommunisterna. Hjalmar Branting, Thorsen, Wigfors, och Per A. Hansson var de politiker som herr N. satte främst, för de hade ledaregenskaper och motsvarade herr N. politiska åsikter.

Herr N. tyckte att det skulle gå lika bra med kung som med något annat. Herr N. hade inte kungabild i bestaden. Det var bara ett fåtal inom arbetarklassen som ha-de det.

ACC. N:R M. 16629:15.
426 m.

Herr N. tillhörde statskyrkan i Eslöv. Herr N. gick mycket sällan i kyrkan. Någon diskussion om kyrkan med grannareller andra förekom inte. Man gillade inte frikyrkorna. Husandakt förekom inte. I herr N. familj lästes det inte högtur någon kristlig bok, såsom bibeln. Herr N. uppfostran var religiöst färgad. Föräldrarna läste aftonbön för barnen, "Gud som haver", när herr N. bodde på landet. Man läste ingen berdsbön hos herr N. Man talade inte om Gud och helvete i samband vad man borde göra. Herr N:s föräldrar fäste stor vikt vid herr N:s konfirmation. Bergerlig konfirmation hade negativ inställning. Inställningen till statskyrkan var positiv och inställningen till prästerna var god. Inställningen var ungefär densamma i umgängeskretsen och i grannskapet.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16629:16.

ACC. N:R

M. 426 n.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Man läste skönlitteratur av Selma L. och Strindberg, läste historia och böcker om djur. Herr N, läste Arbetet och Mellersta Skåne och tidskriften Tiden. Herr N. lånade böcker på biblioteket och inköpte böcker i Kindvalls bokhandel. Inställning till läsning var god i herr N.s familj. Det hände aldrig att föräldrarna tyckte att barnen läste förmycket. Det var uppskattat att fortsätta studera, men de flesta hade inte råd till det. Föräldrarna fick betala barnens studier. Man insåg att de som avlagt studentexamen och akademisk examen hade bättre möjligheter att dra sig fram.

Föräldrarna satte sina barn i lära (yrkeslära). Herr N.s föräldrar tyckte bra om hans yrke och det gjorde han själv också.

Föräldrarna bestämde i samråd med herr N. hans yrke. Herr N. hade dåligt betalt under läretiden. Han bodde hemma under utbildningstiden och han betalade hemma så mycket han kunde.

Under åren 1901 - 1910 var herr N. med i en aftenskolekurs i husritning. Herr N. läste även tyska men slutade efter ett tag med denna.

Uppfattningen om följande yrken: Kroppsarbetare bra, Studenterna bra, hantverkarna bra, kontersfolk bra, bönder bra, lantarbetare bra, man såg upp till lärarna och prästerna eftersom de ansågs för att vara litet förmer än andra. Bönder, lantbrukare, industripampar man såg upp till sådana herrar på den tiden.

I staden fanns det flera parkområden, Naturskyddsområdet, Stadsparken och Trollsjöområdet. Olika samhällsgrupper besökte samma parker och på samma tider. Nej, det fanns inga promenadstråk. Ungdomen samlades på stationen.

I staden fanns det förr en del hus och områden, som hade lustiga namn: "Tjyvanästet" kallades ett område en lång tid tills engång, då en man skulle manta lsskrivas i Västra Sallerups kommun, frågade prästen var han bedde, svaret blev "Tjyvanästet". Prästen tyckte naturligtvis att detta inte lät vackert, så han lät döpa om området till Jerusalem. Området gäller endast en mindre bebyggelse, som ligger avskilt från samhället och husen är dåliga.

På platsen där Sahlins springvatten numera är beläget, låg förr ett hus kallat "arken", ett tvåvånings trähus.

Ett hus som ligger på Parkgatan i hörnet av Västergatan kallades "Port Artur", för att det låg ensligt och var en stor fastighet på två våningar med platt tak, byggt omkring 1905- 1906. Det kallas så även i våra dagar.